

Vörös Imre

Professor Emeritus (TK JTI)

- **Osztály:** Alkotmányjogi és Közigazgatási Jogi Osztály
- **Tudományos cím vagy fokozat:** MTA rendes tagja
- **E-mail:** Voros.Imre@tk.hun-ren.hu
- **Épület:** HTK (Emelet, szobaszám: T.0.20)

Kutatási területek

- európai jog, alkotmányjog, nemzetközi magán- és kereskedelmi jog

Kiemelt publikációk

- Csoportkép Laokoonnal. Monográfia. Budapest, 2012.
- Román nemzetközi kollíziós magánjog. (társszerzőkkel: Nótári Tamás, Székely János, Kokoly Zsolt). Bibliotheca Iuridica, Universitatis Sapientiae I. Lectum Kiadó. Szeged, 2017.
- A felhatalmazási törvénytől az egészségügyi válsághelyzetig és tovább… In: Gárdos-Orosz, Fruzsina; Lőrincz, Viktor (szerk.) Jogi diagnózisok: a COVID-19 világjárvány hatásai a jogrendszerre. Budapest, L'Harmattan Kiadó (2020). 17-43.
- Európai és magyar nemzetközi kollíziós magánjog. Budapest, KRIM Bt, 2010. (szerkesztő és szerző, társszerzőkkel: Burián Lászlóval, Czigler Dezső Tamással és Kecskés Lászlóval)
- Jogágak útkereszteződésében – egy jogeset elemzése. Studia in honorem Lajos Vékás. hvgorac. Budapest, 2019. 328-336.
- A történeti alkotmány az Alkotmánybíróság gyakorlatában. Jogtudományi Közlöny. 2016. 10. 491-508.; másodközlés: Közjogi Szemle 2016. 4. 44-57.

Tudományos pályafutás

Vörös Imre jogi tanulmányait 1963–1968 között az ELTE Állam- és Jogtudományi Karán végezte. 1970–1971-ben a Strasbourg-i Académie Internationale pour l'Enseignement de Droit Comparé posztgraduális képzésén vett részt, 1979-ben tudományok kandidátusa (CSc), majd 1989-ben tudományok doktora (DSc) címet szerzett. 2010-ben a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagjává, 2016-ban rendes tagjává választotta.

Kutatói pályafutását 1969-ben az MTA Állam- és Jogtudományi Intézetében kezdte tudományos segédmunkatársként, majd végigjárta a kutatói ranglétra egyes fokozatait. 1990-ben az Alkotmánybíróság tagjává választották, ahonnan 1999-ben tért vissza a Jogtudományi Intézetbe. 1999–2011 között

tudományos tanácsadó, majd ezt követően kutatóprofesszor, illetve 2002 és 2012 között az Intézet igazgatóhelyettese volt.

Nemzetközi elismertségét az Alexander von Humboldt Stiftung ösztöndíjasaként 1986–1988 között a freiburgi egyetemen eltöltött időszaka alatt, valamint számos külföldi, többek között Hamburgban, Lausanne-ban, és Tübingenben eltöltött kutatói tanulmányutak keretében alapozta meg.

Kutatói tevékenységét elsősorban a versenyjog, a nemzetközi magánjog és nemzetközi gazdasági kapcsolatok joga, európai jog és alkotmányjog területén fejtette ki. Kutatási eredményeit több mint két és fél száz hazai és külföldi publikációban, illetve közel harminc kötetben tette közzé. Külön kiemelést érdemel a versenyjog, nemzetközi magánjog és Európa-jog területén kifejtett úttörő tevékenysége.

A ’70-es években megkezdett kutatásai alapozták meg a hazai versenyjog kifejlődését. Az 1979-ben megvédett nagydoktori értekezésében – a nyugat-európai és amerikai piacgazdasági minták alapulvételével – a kartellek, valamint a domináns piaci magatartással összefüggő szabályozás modelljét dolgozza ki. Minden bizonnyal e kutatási eredmények is hozzájárultak, hogy 1984-ben felkérést kapott az Igazságügyi Minisztériumtól szabályozási koncepció kidolgozására, melynek nyomán elkészítette az első magyar versenytörvény és a jogalkotói indokolás tervezetét. A rendszerváltás időszakában az európai közösségi és az európai tagállami szabályozásokra kiterjedő összehasonlító jogi kutatást szervezett, amely eredményeként 1990-ben a versenytörvény európai közösségi joggal konform szabályozási és intézményi reformjában vett részt. Többek között ekkor jöhetett létre – az általa már korábban is javasolt – Gazdasági Versenyhivatal intézménye. E kutatás és szabályozási reform eredményei több tudományos és alkalmazott jogtudományi monográfia révén váltak munkásságának részévé.

A nemzetközi magánjog és nemzetközi gazdasági kapcsolatok joga terén a hazai irodalomban Vörös Imre kutatói tevékenysége nagyban hozzájárult e két diszciplína szétválasztásához és dogmatikai megalapozásához. A nemzetközi kollíziós magánjog, mint jogág; valamint a nemzetközi gazdasági kapcsolatok joga, mint jogterület lehatárolását és relatív önállóságát szerkesztőként és társszerzőként jegyzett kötetben (Magyar nemzetközi kollíziós magánjog, 1.kiad. 1997), valamint önálló monográfiában (Nemzetközi gazdasági kapcsolatok joga, 2004.) fejtette ki.

Tanulmányok, képzések

- 1963–1968 között az ELTE Állam- és Jogtudományi Karán jogi diploma
- 1970–1971-ben a Strasbourg-i Académie Internationale pour l'Enseignement de Droit Comparé posztgraduális képzése
- 1984-ben Leyden-i Egyetemen Summer Course in American Law

Szakmai szervezeti és szerkesztőbizottsági tagságok, felelősségek

- Magyar Iparjogvédelmi Egyesület, elnök
- Jogtudományi Közlöny szerkesztője, majd főszerkesztője 1972-2020.
- MTA Ügyrendi Bizottsága elnöke 2013-2019
- MTA Tudományetikai Bizottság tagja 2019-
- Magyar Kereskedelmi Kamara mellett szervezett Választottbíróság elnökségi tag 2013-2017
- MTA Jogtudományi Bizottság 2010-

Díjak

- Akadémiai Díj
- Magyar Köztársasági Érdemrend Középkeresztje a csillaggal
- Nagy Ezüst Érdemrend (Ausztria)
- Életműdíj (TK Jogtudományi Intézet)

Oktatási tevékenység

- Miskolci Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar 1983–1994, 1994-1998-ig az Európai jogi és nemzetközi magánjogi tanszék vezetője
- ELTE Állam- és Jogtudományi Kar Győri Tagozata egyetemi tanár, az Európai jogi, nemzetközi magán- és kereskedelmi jogi tanszék megszervezése 1998–2002
- Károli Gáspár Református Egyetem tanszékvezető egyetemi tanár2003–2012, a doktori iskola vezetője

További munkahelyek

- Alkotmánybíróság, tag 1990-1999

Nyelvtudás

- Magyar (Anyanyelv)
- Német (Felsőfokú)
- Orosz (Felsőfokú)
- Angol (Középfokú)
- Francia (Középfokú)